

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 23C/102/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312206560
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2312206560.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Táňou Šefčíkovou, v právnej veci žalobkyne: A. Q., J.. F., Z.. XX.X.XXXX, B. V. XXX/XX, zast.: JUDr. Marcel Blažo, so sídlom Za kasárňou 1, 831 03 Bratislava, proti žalovanému: P. Q., Z.. XX.X.XXXX, B. P., G. V. XXXX/X, zast.: JUDr. Ľudovít Földes, so sídlom Domašská 11, 820 08 Bratislava, P.O.BOX 21, o zaplatenie 12.600 Eur taktó

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť sumu 8.450 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Konanie v časti 4.150 Eur zastavuje.
- III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.
- IV. Štátu proti žalobcovi a žalovanému priznáva právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd rozsudkom č.k. 23C/102/2012-311 zo dňa 1.12.2015 (ďalej len „Rozsudok“) vo výroku IV. odmietol podanie žalobkyne ohľadne širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Ostatné výroky Rozsudku nadobudli právoplatnosť dňom 24.11.2016. Podielové spoluvlastníctvo strán k bytu č. 2 zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúcom sa v katastrálnom území Jelka, v bytovom dome súp. č. XXX na parcele reg. „C“ č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 369m² s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku v podiele XXXX/XXX XXX k celku (ďalej len „Byt“) súd zrušil, Byt prikázal žalobkyni a zaviazal ju k zaplateniu sumy 14.950 Eur žalovanému. Súd v Rozsudku tiež zastavil konanie o návrhu žalobkyne o zaplatenie polovice výdavkov súvisiacich s užívaním bytu a vrátenie všetkých kľúčov a tiež konanie ohľadne vzájomného návrhu o zaplatenie 5.350 Eur. Súd rozhodol, že o trovách rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Krajský súd Trnava uznesením č.k. 9Co/96/2016-357 zo dňa 18.7.2017 zrušil výrok IV. rozsudku a vrátil vec prvostupňovému súdu v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd zastavil konanie o vypratanie garáže. Úlohou súdu je v zmysle bodu 30 rozhodnutia odvolacieho súdu prejednať nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 12.600 Eur.

2. Na pojednávaní dňa 29.9.2015 žalobkyňa navrhla, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo, prikázal nehnuteľnosti do vlastníctva žalobkyne s tým, že žalobkyňa vyplatí žalovanému náhradu 6.500 Eur, čím by došlo k započítaniu pohľadávky žalobkyne za vložené investície voči pohľadávke žalovaného na vyplatenie náhrady za prikázanie nehnuteľnosti druhému podielovému spoluvlastníkovi. Uznesením č.k. 23C/102/2012-282 zo dňa 8.10.2015 súd vyzval žalobkyňu, aby doplnila svoj návrh, nakoľko započítanie nie je možné a o uvedenej povinnosti žalovaného je potrebné rozhodnúť samostatným žalobným petitom. Podaním doručeným súdu dňa 27.10.2015 žalobkyňa navrhla v samostatnom výroku III. rozsudku zaviazat žalobkyňu k úhrade sumy 6.500 Eur žalovanému. Súd rozsudkom vo výroku IV. odmietol predmetné doplňujúce podanie žalobkyne. V odvolaní proti výroku IV. rozsudku žalobkyňa navrhla zmeniť rozsudok tak, že zaviazže žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 12.600 Eur na tom skutkovom základe, že žalobkyňa zaplatila za byt sumu 31.700 Eur, žalovaný zaplatil 6.500 Eur, pričom jeho investícia mala byť 19.100 Eur, čo je polovica zo sumy 38.200 Eur, za ktorú bol Byt kúpený. Na základe

uvedeného žalobkyňa investovala do podielu žalovaného sumou 12.600 Eur, ktorej zaplata sa od žalovaného domáha.

3. Žalobkyňa podaním zo dňa 10.11.2017 uviedla, že spornou skutočnosťou je len to, či sa žalovaný podieľal na zaplatení kúpnej ceny sumou 8.300 Eur alebo 6.500 Eur, tak ako tvrdí žalobkyňa. Žalobkyňa si uplatňuje rozdiel medzi žalobkyňou uhradenou časťou kúpnej ceny Bytu a cenou, ktorú za získanie Bytu vynaložil žalovaný. Na pojednávaní dňa 13.11.2017 strana žalobkyne uviedla, že si uplatňuje nárok z titulu spoločného záväzku z kúpnej zmluvy na zaplata kúpnej ceny, a teda rozdielu, ktorým sa podieľala na tejto kúpnej cene žalobkyňa oproti žalovanému. V podaní zo dňa 12.2.2017 žalobkyňa uviedla, že z kúpnej zmluvy nevyplýva, že žalobkyňa a žalovaný kupovali zvlášť svoj spoluvlastnícky podiel. Povaha spoločného záväzku zaplata kúpnej ceny môže vyplývať z dohody účastníkov alebo aj z povahy veci. Podľa § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú v danom prípade podiely na dlhu rovnaké, nakoľko medzi stranami neexistovala dohoda. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4M Cdo 12/2011 zo dňa 27.2.2012, povinnosť uhradiť bezdôvodné obohatenie (neoprávnený majetkový prospech) z titulu zhodnotenia podielu neinvestujúceho spoluvlastníka vzniká až momentom zániku podielového spoluvlastníctva. V uvedenom podaní žalobkyňa z opatrnosti uviedla inú právnu kvalifikáciu nároku oproti predošlej, a to že si uplatňuje obohatenie v sume 8.450 Eur, čo je suma rozdielu ceny náhrady (14.950 Eur) a sumy, za ktorú nadobudol podiel žalovaný (6.500 Eur). Na túto sumu rozdielu 8.450 Eur žalobkyňa žiadala zaviazat žalovaného k úhrade podaním zo dňa 12.3.2018, ktoré výslovne označila ako čiastočné späťvzatie žaloby v podaní doručenom súdu dňa 24.5.2018. Žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 10C/69/2010, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Co/239/2011 a sp. zn. 4Co/46/2014, z ktorých vyplýva, že tieto súdy prihliadali a uznali percentuálne odlišné finančné podiely oboch zo spoluvlastníkov na kúpnej cene bytu ako v prípade tu prejednáwanej veci. Žalobkyňa namietala tvrdenie žalovaného, že v priebehu konania zmenila žalobu, nakoľko predmetom žaloby je stále vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle a zmenila len právnu kvalifikáciu nároku, ktorá je ponechaná na samotný súd. Žalobkyňa poukázala na to, že vyporiadanie (vrátane vyporiadania v širšom zmysle) nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, a že žiadny z účastníkov právneho vzťahu nemôže byť zvýhodnený na úkor druhého účastníka. Žalovaný tvrdí bez preukázania, že žalobca znemožnil užívanie predmetnej nehnuteľnosti, na druhej strane však pomlčí o skutočnosti, že sa žiadnym spôsobom nepodieľal na nákladoch spojených s vlastníctvom predmetnej nehnuteľnosti. Nie je pravdou, že by žalobca znehodnotil hodnotu Bytu. Všeobecná hodnota nehnuteľností podlieha bežnému pohybu, ktorý je a bol nezávislý od konania, či už žalobcu alebo žalovaného; ide o vývoj na trhu s nehnuteľnosťami a napokon obe všeobecné hodnoty boli stanovené príslušnými znalcami. Žalobkyňa žiada, aby súd zaviazal žalovaného k úhrade sumy 8.450 Eur a k náhrade trov konania. Na pojednávaní dňa 21.6.2018 strana žalobkyne spresnila, že k výpočtu sumy dospela odpočítaním sumy 6.500 Eur zo sumy náhrady 14.950 Eur, teda z hodnoty Bytu stanovenej znaleckým posudkom a nie ako sa mylne predtým domnievala z kúpnej ceny Bytu. Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov konania.

4. Žalovaný sa v podaní zo dňa 18.2.2016 a následne v priebehu konania bránil tým, že žalobkyňa sa domáha zaplata polovice úveru, čo predstavuje jej osobný záväzok voči peňažnému ústavu, kde žalovaný ani nebol v pozícii ručiteľa. Tiež, z titulu kúpnej zmluvy nevznikol spoločný záväzok strán, ale výlučný záväzok žalovaného ako kupujúceho zaplatiť kúpnu cenu za jeho spoluvlastnícky podiel v sume 8.300 Eur, čo aj zaplatil. Žalobkyňa si neuplatnila nárok podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Medzi stranami sporu neexistovala žiadna dohoda o tom, že by žalovaný mal uhradiť časť úveru žalobkyne. Žalovaný v podaní zo dňa 18.2.2016 vzniesol námietku premlčania práva žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia v 2-ročnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4M Cdo 12/2011 zo dňa 27.2.2012. Žalovaný poukázal na to, že Byt užíva výlučne žalobkyňa, do údržby Bytu neinvestovala, naopak ho znehodnotila, čo vyplýva aj zo znaleckého posudku D.. J. I. pod č. XX/XXXX zo dňa 17.10.2011, kedy mal podiel žalovaného hodnotu 20.000 Eur a podľa znaleckého posudku D.. G. H. č. XX/XXXX zo dňa 5.9.2014 bola hodnota jeho podielu už iba 14.950 Eur. Žalovaný namietal, že k bezdôvodnému obohateniu jedného z budúcich podielových spoluvlastníkov nemôže dôjsť pred vznikom ich podielového spoluvlastníctva k svojim spoluvlastníckym podielom, ktoré vzniká až vkladom do katastra nehnuteľností. Ďalej namietal, že vyporiadanie, ktoré navrhuje žalobkyňa je možné iba v prípade vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 150 Občianskeho zákonníka a z toho dôvodu sú rozhodnutia Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 10C/69/2010, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 4Co/239/2011 a sp. zn. 4Co/46/2014 založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Žalovaný nepovažuje podanie žalobkyne zo dňa 12.3.2018 za čiastočné späťvzatie, ale za zmenu žaloby, nakoľko až v uvedenom podaní si žalobkyňa

uplatňuje po prvýkrát právo na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Žalovaný namietol nedostatok vecnej legitímácie žalobkyne, ktorá požaduje od žalovaného zaplataenie časti kúpnej ceny, nakoľko žalobkyňa nebola vlastníkom a ako vlastník nepredávala spoluvlastnícky podiel žalovanému. Žalovaný žiadal súd, aby v zmysle § 138 CSP vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby nakoľko je zjavne bezdôvodná. K výpovedi svedkyne M. B. (bod 5 rozsudku) sa žalovaný vyjadril tak, že táto sa pozná s rodinou žalobkyne. Ohľadne výšky sumy, ktorú mal zaplatiť žalovaný sa nevedela vyjadriť. Svedkyňa si nepamätala kúpnu cenu, ale pamätala si, že im kupujúci zaplatili o 1.800 Eur menej. Cena, ktorú mal zaplatiť žalovaný je objektívne a preukázateľne v zmysle Dodatku zo dňa 19.11.2011 ku kúpnej zmluve zo dňa 19.11.2011 v sume 8.300 Eur. Žalovaný poukázal na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 204/2010 zo dňa 23.3.2011 (citované nižšie). Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu a uplatnil si náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Z výpovede svedkyne M. B., predávajúcej z titulu kúpnej zmluvy, na základe ktorej strany nadobudli strany do podielového spoluvlastníctva Byt, vyplynulo, že časť kúpnej ceny vyplatená v hotovosti bola uhradená v nižšej sume ako bolo dohodnuté, mala za to, že išlo o sumu 1.800 Eur. Tieto peniaze mali byť predávajúcej bez prítomnosti jej manžela odovzdané žalobkyňou i žalovaným v jej byte. Nevedela uviesť o koho peniaze malo ísť.

6. Súd aplikoval na danú vec najmä ustanovenia § 137 ods. 1, § 141 ods. 1, 142 ods. 1, zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a ustanovenia citované nižšie.

7. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

8. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

9. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

10. Z rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/253/2012 zo dňa 28.5.2014 vyplýva, že záväzok z titulu úveru je osobnou povinnosťou, nie spoločným záväzkom podielových spoluvlastníkov a tento nie je možné vyporiadať v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ale ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúci v zaplatení časti úveru podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Širšie vyporiadanie je podľa krajského súdu možné len v prípade vyporiadania spoločného záväzku vzniknutého v súvislosti s nadobudnutím veci.

11. Okresný súd Bratislava V v rozsudku sp. zn. 10C/69/2010 zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi určitú sumu (rozdiel medzi náhradou za spoluvlastnícky podiel a sumou investície povinného) neoprávneného majetkového prospechu z dôvodu, ktorý odpadol, pretože podielové spoluvlastníctvo účastníkov bolo zrušené, a to v súvislosti so zhodnotením spoluvlastníckeho podielu. Z potvrdzujúceho rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. sp. zn. 4Co/46/2014 vyplýva: „...Nemožno sa stotožniť s názorom odporcu, že pri vyporiadaní v širšom slova zmysle by malo ísť zo strany navrhovateľa o investície týkajúce sa zhodnotenia bytu ako takého po jeho nadobudnutí, t.j. počas podielového spoluvlastníctva. Tým by došlo k majetkovému prospechu odporcu na úkor navrhovateľa a k vyporiadaniu v rozpore s dobrými mravmi. Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, musí byť vykladané a uplatňované v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). Prostredníctvom tohto zákonného ustanovenia a pri prerokovaní a rozhodovaní občianskoprávnej veci, ktorá sa dotýka základných práv a slobôd, sa umožňuje dosiahnuť s ohľadom na jej konkrétne okolnosti rovnaký cieľ a účel, aký sleduje Ústava Slovenskej republiky, t.j. spravodlivú rovnováhu medzi ochranou legitímneho cieľa vo verejnom záujme a zaručenými základnými právami a slobodami jednotlivca.“

12. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 204/2010 zo dňa 23.3.2011 vyplýva, že „...pokiaľ počas existencie spoluvlastníctva niektorý zo spoluvlastníkov vynaložil investície na spoločnú vec, má voči ostatným spoluvlastníkom právo na náhradu za vynaložené investície v rozsahu zodpovedajúcom ich spoluvlastníckym podielom na spoločnej veci. Takýto nárok na zaplataenie náhrady si investujúci

spoluvlastník môže uplatniť aj v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v rámci tzv. vyporiadania v širšom zmysle. Nevyhnutnou podmienkou, aby sa súd mohol takýmto nárokom zaoberať je však jeho riadne uplatnenie návrhom alebo vzájomným návrhom so všetkými náležitosťami. O takomto nároku je potrebné rozhodnúť samostatným výrokom; je vylúčené vykonať jeho zohľadnenie v rámci rozhodovania o náhrade za spoluvlastnícky podiel (R 46/1991).“.

13. V rozhodnutí Krajského súdu Košice, sp. zn. 5Co/147/2011 zo dňa 27.1.2012 sa uvádza: „So zreteľom na tú skutočnosť, že ide o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva účastníkov k predmetnej nehnuteľnosti v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1/2 k celku pre každého spoluvlastníka, je potrebné pri určení výšky náhrady ustupujúcemu spoluvlastníkovi - odporkyni vychádzať z veľkosti podielov, ktoré majú účastníci k predmetnej nehnuteľnosti (1/2) a výšku primeranej náhrady určiť ako 1/2 zo všeobecnej ceny vyporiadavanej nehnuteľnosti, na ktorej sa obaja účastníci zhodli, t.j. z a samostatným výrokom rozhodnúť o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporkyni prislúchajúcu sumu. So zreteľom na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle slova (účastníci žiadali zohľadniť to, čo obaja ako podieloví spoluvlastníci investovali do spoločnej nehnuteľnosti - pričínili sa o jej nadobudnutie a žiadali zohľadniť ich investície, ktoré vložili do jej kúpy), suma súdom zistených investícií na základe návrhu navrhovateľa a vzájomného návrhu odporkyne v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva sa musí premietnuť do ďalšieho samostatného výroku rozsudku, ktorým bude uložená povinnosť zaplatiť jednému z účastníkov hodnotu preukázaných investícií do spoločnej nehnuteľnosti. Tieto investície vynaložené na spoločnú vec - nehnuteľnosť v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva súd nesprávne premietol priamo do sumy, ktorú uložil zaplatiť navrhovateľovi odporkyni ako náhradu za spoluvlastnícky podiel. Preto bude potrebné osobitným výrokom uložiť tomu, ktorému účastníkovi povinnosť zaplatiť druhému účastníkovi sumu, výšku ktorej zistí (pri vyporiadaní nároku v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva) , ktorá nebude uvedená v rámci náhrady za spoluvlastnícky podiel.“.

14. Súd po oboznámení sa s obsahom spisu, hodnotením dôkazov každého jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a aplikovaním vyššie uvedených právnych noriem s prihliadnutím na súdnu prax, dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

15. Medzi stranami nebolo sporné, že dohodnutá kúpna cena za Byt bola 40.000 Eur, a že suma 31.700 Eur bola uhradená predávajúcim z úveru, ktorý záväzok si zobrala na seba výlučne žalobkyňa na základe úverovej zmluvy s peňažným ústavom. Spornou skutočnosťou bolo či žalovaný investoval do kúpnej ceny Bytu sumou 6.500 Eur alebo 8.300 Eur nad rámec sumy vyplatenej predávajúcim z úveru vo výške 31.700 Eur. Z výpovede svedkyne M. B. súdu vyplynulo, že kupujúci obdržal kúpnu cenu najviac vo výške 38.200 Eur. Svedkyňa totiž tvrdila, že časť bola predávajúcim vyplatená z úveru (a medzi stranami nebolo sporné, že táto časť predstavovala 31.700 Eur), a tiež že im bola vyplatená cena nižšia ako dohodnutá o čiastku 1.800 Eur (sporné medzi stranami nebolo, že kúpna cena bola dohodnutá na sumu 40.000 Eur). Strany sa nedohodli na vyporiadaní vyššej investície žalobkyne. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno ak tvrdil, že vynaložil sumu 8.300 Eur k nadobudnutiu spoločnej veci. Poukázal na výpis z účtu, z ktorého vyplýva výber peňažných prostriedkov v sume 10.000 Eur z jemu poukázaných úverových prostriedkov (č.l. 118 a nasl.), avšak ani z jedného listinného dôkazu nevyplýva, že tieto prostriedky investoval do nadobudnutia Bytu. Uvedené tvrdenie nepodložil žiadnymi dôkazmi. Na základe uvedeného súd vyhodnotil, že žalovaný investoval do nadobudnutia Bytu sumou 6.500 Eur, a túto skutočnosť žalobkyňa nespochybňovala.

16. Podľa súdnej praxe vyporiadanie podielového spoluvlastníctva možno vykonať ako vyporiadanie v širšom slova zmysle, a to na základe návrhu účastníka, prípadne vzájomného návrhu a základom pre to, aby určitý nárok mohol byť vyporiadaný v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva je, že ide o majetkové právo, ktoré vzniklo medzi účastníkmi v súvislosti s existenciou ich podielového spoluvlastníctva k veci a ak zrušením podielového spoluvlastníctva niektorý zo spoluvlastníkov je na takto vzniknutom práve dotknutý. Zmyslom vyporiadania PS je teda vyriešenie všetkých vzťahov, ktoré sa vytvorili medzi podielovými spoluvlastníkmi v súvislosti s existenciou podielového spoluvlastníctva. Súd má za to, že v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva je možné vyporiadať aj to, čo strany investovali, resp. vložili do kúpy spoločnej nehnuteľnosti, t.j. čím sa pričínili o jej nadobudnutie. Hore citované rozhodnutia len zdôrazňujú, že o takomto nároku je potrebné rozhodnúť samostatným výrokom. Takýto nárok - rozdiel medzi náhradou za spoluvlastnícky podiel a sumou investície - predstavuje neoprávnený majetkový prospech toho, ktorý sa obohatil z dôvodu, ktorý odpadol. Povinnosť uhradiť bezdôvodné obohatenie (neoprávnený majetkový prospech) z titulu zhodnotenia podielu neinvestujúceho spoluvlastníka vzniká totiž až momentom zániku podielového spoluvlastníctva. Toto majetkové právo sa premlčuje v súlade s § 107 Občianskeho zákonníka. Podielové spoluvlastníctvo strán k Bytu bolo právoplatne zrušené k 24.11.2016. Byt bol prikázaný žalobkyňi a táto bola zaviazaná

zaplatiť žalovanému sumu 14.950 Eur ako náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel. Strany sa nedohodli na vyporiadaní vyššej investície žalobkyne, teda ich investícia do spoločnej veci by mala byť v rozsahu zodpovedajúcom ich spoluvlastníckym podielom na spoločnej veci. Súd má za to, že žalobkyni na základe uvedeného vznikol nárok voči žalovanému na širšie vyporiadanie toho, čo investovala navyše oproti žalovanému do nadobudnutia Bytu, ktorý nárok súd vypočítal v súlade s návrhom žalobkyne, s ktorým sa súd stotožnil, a to ako rozdiel medzi náhradou 14.950 Eur (polovica všeobecnej hodnoty Bytu) - 6.500 Eur = 8.450 Eur. Toto právo nie je premičané, nakoľko bolo uplatnené v rámci konania o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a takýto nárok vzniká až zánikom podielového spoluvlastníctva. Súd teda zaviazal žalovaného k úhrade sumy 8.450 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný namietal, že žalobkyňa znehodnotila Byt opierajúc sa o výpočet hodnoty podielu v znaleckých posudkoch produkovaných v konaní. Žalobkyňa sa bránila, že žalovaný sa nepodieľal na nákladoch spojených s užívaním nehnuteľnosti. Stanovenie ceny znalcami bolo nezávislé od posúdenia pričinenia sa žalobkyne či žalovaného, ale vychádzalo z kritérií stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností, preto uvedená argumentácia nič nemení na povinnosti uloženej žalovanému vo výroku I rozsudku.

17. Žalobkyňa podaním zo dňa 12.3.2018 vzala žalobu v časti 4.150 Eur späť s čím žalovaný vyjadril nesúhlas, nakoľko mal za to, že žalobkyňa zmenila žalobu a po prvýkrát žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia až v tomto podaní. Je pravda, že žalobkyňa výslovne označila svoj procesný úkon ako čiastočné späťvzatie žaloby až v podaní doručenom súdu dňa 24.5.2018. Podľa § 124 CSP, každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Súd podanie žalobkyne zo dňa 12.3.2018 posúdil ako čiastočné späťvzatie a nie ako zmenu žaloby. Je pravda, že žalobkyňa zmenila spôsob výpočtu žalovanej sumy (pôvodne vychádzala z kúpnej ceny Bytu, v súčasnosti z jeho všeobecnej hodnoty) a právnu kvalifikáciu, ktorá je ako správne tvrdí žalobkyňa na posúdení súdu, ale žalobkyňa zotrváva na rovnakom skutkovom základe, žiadajúc súd o širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zohľadňujúc investíciu žalobkyne do spoločnej nehnuteľnosti. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzataní žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Podľa § 146 ods. 1 a 2 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Dôvod, pre ktorý žalovaný nevyjadril súhlas s čiastočným späťvzataním, t.j., že má za to, že v danom prípade žalobkyňa zmenila žalobu, nie je vážnym dôvodom, pre ktorý by súd konanie v predmetnej časti nezastavil a o veci konal. Žalovaný neuviedol žiadny dôvod, pre ktorý má záujem, aby súd o danej časti nároku ďalej konal. Súd posúdil podanie žalobkyne podľa jeho obsahu ako čiastočné späťvzatie, ktorý úmysel žalobkyňa vyslovene vyjadrila, preto súd konanie v tejto časti zastavil.

18. Súd vo výroku VII. Rozsudku rozhodol tak, že o trovách konania sa rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Nakoľko rozhodnutie ako celok nenadobudlo právoplatnosť, súd zároveň rozhodoval o náhrade trov konania pred súdom prvého stupňa a pred súdom odvolacím v zmysle ustanovení CSP.

19. Podľa § § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

23. Podľa § 396 ods. 1 a 3 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

24. Ak podielový spoluvlastník dosiahol v súdnom konaní zrušenie podielového spoluvlastníctva autoritatívnym rozhodnutím súdu s presne takým spôsobom vyporiadania, na akom sa márne pokúšal s druhým spoluvlastníkom dohodnúť a aký následne navrhol v súdnom konaní, bol v súdnom konaní v plnom rozsahu úspešný (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. júla 2012, sp. zn. 4 M Cdo 10/2012). Súd konštatuje, že žiadna zo strán nebola v konaní úspešná v celom rozsahu. Žalobkyňa sa žalobou domáhala zrušenia podielového spoluvlastníctva s tým, že Byt a pôvodne aj garáž budú prikázané do

jej vylúčeného vlastníctva. V konaní neskôr tiež žiadala od žalovaného zaplatať polovicu výdavkov súvisiacich s užívaním bytu a vrátenie všetkých kľúčov, v ktorej časti zobrala žalobu späť a súd konanie v tejto časti zastavil. Žalovaný súhlasil s prikázaním nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalobkyne a žiadal (vzájomným návrhom), aby bola žalobkyňa zviazaná k úhrade náhrady, ktorú sumu následne v konaní menil (najprv rozšíril nárok, potom zobral z časti späť), a to s ohľadom na výsledky znaleckého dokazovania. Žalobkyňa v priebehu konania zobrala žalobu čiastočne späť aj v časti vyporiadania garáže (súd konanie v tejto časti zastavil) a uplatnila nárok z titulu širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Žalobkyňa bola úspešná v odvolacom konaní ohľadne odmietnutého podania v časti širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva a súd ďalej konal o nároku 12.600 Eur. Ohľadne tohto nároku bola žalobkyňa úspešná, ale v tomto ohľade žalobkyňa správne ustálila výšku nároku až podaním zo dňa 12.3.2018 a vo zvyšnej časti 4.150 Eur zobrala žalobu späť. Na základe uvedeného žalobkyňa bola úspešná vo výroku, ktorým súd prikázal Byt do jej výlučného vlastníctva, pričom sa snažila aj o mimosúdne urovanie (č.l. 145). Žalobkyňa bola úspešná v časti odvolania sa ohľadne nároku na širšie vyporiadania. Späťvzatie žaloby a následné zastavenie konania v predmetných častiach je nutné pripísať zavineniu žalobkyne. Vzhľadom k tomu, že stanovenie všeobecnej hodnoty Bytu bolo závislé od znaleckého dokazovania, súd pri rozhodovaní o základe nároku na náhradu trov konania nepripísal čiastočné späťvzatie vzájomnej žaloby zavineniu žalovaného, a teda v časti peňažnej náhrady za spoluvlastnícky podiel je nutné pripísať úspech žalovanému. Vzhľadom na uvedené boli obe strany čiastočne úspešné súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP tak ako to vyplýva z výroku III. rozsudku. 25. Náklady na znalecké dokazovanie nariadené v konaní boli hradené z časti z preddavku zloženého žalobkyňou a z časti z prostriedkov štátu, nakoľko žalovaný nezložil preddavok na trovy dôkazu. Súd v zmysle čl. 4 ods. 2 CSP, v spojení s príslušnými ustanoveniami CSP o náhrade trov konania rozhodol s vzhľadom na čiastočný úspech oboch strán tak ako to vyplýva z výroku IV. rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).